

Prince Valiant®

DEVETNAESTI TOM: 1975–1976.
HAROLD R. FOSTER DŽON KALEN MARFI

S engleskog preveo
Goran Skrobonja

CRTAČ MAD MAGAZINA ANDŽELO TORES GOVORI O TOME KAKO JE CRTAO UMESTO DŽONA KALENA MARFIJA

Ovaj razgovor između Andžela Toresa i urednika *Fantografika* Majkla Katrona zbio se 2016.

MAJKL KATRON: *Nazivali ste Džona Kalena Marfija „Džek“. Ja nikada nisam imao priliku da ga upoznam, jesu li ga svi tako zvali?*

ANDŽELO TORES: On je sebe nazivao Džek, pa smo mu se tako obraćali.

MK: *Čini mi se da ste vi, pomoćnik i prikriveni crtač, radili najviše i najduže na Velikom Benu Boltu, a najmanje vas posminku. Da li znate datum prvog dnevnog kaiša koji ste radili za taj strip?*

AT: Moja prva nedelja rada na dnevnim kaiševima *Velikog Bena Bolta* bila je ona od 13. do 18. februara 1967.

MK: *Na koliko ste dnevnih kaiševa radili?*

AT: Odradio sam kasnije iste godine još četiri nedelje dnevnih kaiševa. Sve su to bile završene olovke i tuševi. Februar 13–18, 27. februar – 4. mart, 3–8. april, 24–29. april, 7–12. avgust.

MK: *A prvi nedeljni datum?*

AT: Moja prva nedeljna strana *Velikog Bena Bolta* bila je objavljena 8. oktobra 1967.

MK: *A poslednji nedeljni datum?*

AT: Poslednja je bila 19. novembra 1972.

MK: *Kako ste dobili taj posao?*

AT: Posle odlaska iz Bruklina, Al Vilijamson i ja ponovo smo bili komšije.

On je bio u državi Njujork, a ja nedaleko u Pensilvaniji. Često smo se videli i saradivali na nekoliko projekata.

Godine 1966. pomagao sam mu na *Ripu Kirbiju*, koji je radio za Džona Prentisa. Te godine takođe sam radio olovku i tuš dve nedelje za njega na *Ripu Kirbiju*^{TM}. Kad je Džon Kalen Marfi pozvao

Vilijamsona da proveri da li bi on mogao da pomogne na *Velikom Benu Boltu*, Al – koji je tada imao mnogo posla – rekao je Marfiju da bih verovatno ja mogao to da uradim.

MK: *Kakav je bio vaš poslovni odnos sa Marfijem?*

AT: Tih pet nedelja dnevnih kaiševa bilo je raštrkano tokom godine 1967. Marfi i ja se nikad nismo sreli, i sve smo obavljali preko telefona. Dopadalo mu se ono što sam radio na dnevnim kaiševima i razgovarali smo dugo svaki put kada sam radio novu nedelju dnevnih kaiševa.

MK: *Kažete da ste ga sreli samo jednom, u njegovoj kući. Po čemu pamtite tu posetu?*

AT: Kad je odlučio da mi poveri nedeljnu stranu na osnovu onoga što sam radio na dnevnim kaiševima, tražio je da dođem do njegove kuće u Kos Kobu, u Konektikatu. Proveli smo lepo popodne, i za to vreme sam se upoznao s njegovom porodicom, a on mi je pokazao slike i ilustracije koje je radio tokom godina. Sjajan ilustrator, bio je sve ljubazniji kako je popodne odmicalo. Dogovorili smo se ujedno oko nedeljne stranice *Bena Bolta*. To je bio jedini naš susret tokom godina u kojima sam radio na njegovom stripu.

MK: *Koliko ste često posle toga razgovarali preko telefona?*

AT: Razgovarali smo preko telefona često tokom tih godina, zvali jedan drugog svake nedelje ili svakih par nedelja. Po završetku razgovora o stripu, časkali smo neko vreme i smejali se malo ovome ili onome.

MK: *Koliko ste često razgovarali sa Eliotom Kaplinom i kako biste opisali taj odnos?*

AT: Nikada nisam razgovarao sa Eliotom Kaplinom za sve to vreme dok sam radio na *Benu Boltu*. On je slao scenarije za dnevne kaiševe i nedeljnu stranu Marfiju, koji bi potom poslao meni moj scenario. Mislim da je u nekoliko navrata Kaplin to slao direktno meni pošto priča sa nedeljne strane nije imala veze sa pričom na dnevnim kaiševima, bile su sa potpuno različitim zapletima.

MK: *Da li ste vi kolorisali strip?*

AT: Kad sam počeo da radim nedeljne strane, slao sam ih Džeku u Kos Kob. Strana je bila potpuno završena u olovci i tušu izuzev lica devojaka, koja je on želeo da radi u svom stilu. Ja sam tuširao Bolta i sve ostalo u stripu. Tako aranžman smo imali do kraja godine. Strana od 7. januara 1968. bila je poslednja koju sam mu poslao poštom. Tada mi je rekao da tuširam sve i šaljem stranice pravo u *King Fičers*, što sam i radio otad pa do novembra 1972, kad sam prestao. Za to vreme, slali su mi kopije strana da ih kolorišem i vraćam, ali koliko se sećam, desilo se to samo nekoliko puta.

MK: *Kakav ste odnos imali sa sindikatom?*

AT: *King Fičers* sindikejt bio je svestan toga da ja radim nedeljnu stranu, ali nikad ništa nije pomenuo u vezi s tim.

MK: *Da li je to dovelo do novih prilika za vas?*

AT: Za vreme moje druge ili treće godine, kada sam radio stranu sa *Benom Boltom*, pozvao me je glavni urednik za stripove u sindikatu i upitao me da li bih bio spreman da preuzmem strip hitno, ukoliko se desi nešto što bi to činilo neophodnim. Mislim da sam odgovorio da to zavisi od stripa, i ostavili smo sve na tome.

MK: *Znam da ste rekli da je porodica donekle osetljiva u pogledu prikrivenog rada, ali danas su svi toga svesni, i gleda se na to kao na nešto normalno. Drugim rečima, pukla je bruka (ako to uopšte može tako da se kaže), pa vas molim da samo kažete šta ste radili, i kako.*

AT: Prepostavljao sam da bi porodica mogla da bude osetljiva što se toga tiče, ali nisam mogao to zaista da znam. Oponašao sam Marfijev stil i potpisivao njegovo ime na stranici, i nikad nisam tražio da budem naveden tu kao autor.

Angelo Torres worked with future Prince Valiant artist John Cullen Murphy on these Big Ben Bolt strips for April 4, 1967 (daily; ABOVE) and Jan. 5, 1969 (Sunday; OPPOSITE).

MK: Šta je vama to značilo kao radni zadatak? Da li vas je zadovoljavalo umetnički?

AT: Bio sam veoma zadovoljan zbog rada na *Benu Boltu*. Naposletku, bio je to pustolovni strip za veliki sindikat, koji je pisao vrhunski pisac, a bio je crtan u stilu umetnika kome sam se dugo divio. Bilo je uvek lepo čuti da je Marfil zadovoljan onim što sam sa tim stripom radio.

MK: Šta vam se dopadalo u vezi s tim? Pomenuli ste avanturu na Dalekom istoku i crtanje kineskih đunki i drugih egzotičnih stvari.

AT: Dopadali su mi se zapleti koje je Eliot Kaplin stvarao pošto je Ben Bolt napustio boks. Postao je to pustolovni strip sa linijama priče koje su vodile likove do tajanstvenih i egzotičnih mesta zabavnih za ilustrovanje.

MK: Šta vam se nije dopadalo?

AT: Malo je toga bilo za nedopadanje. Bila je to samo jedna strana nedeljno, što mi je ostavljalo dovoljno vremena da radim na drugim projektima.

MK: Zašto ste odlučili da to napustite? Jeste li još radili za Mad u godinama kada ste crtali Velikog Bena Bolta?

AT: Godine 1972. zaključio sam da je vreme da ostavim Velikog Bena Bolta.

Godine 1969. počeo sam da radim za *Mad* magazin i taj posao, zajedno sa drugim zadacima, počeo je da mi oduzima najveći deo vremena. Marfiljev prelazak na *Princa Valijanta*® bio je još jedan faktor koji me je podstakao da odem. U godinama koje su usledile, izgubio sam iz vidokruga *Velikog Bena Bolta* i nisam znao da je on nastavljen sa različitim crtačima.

MK: Na kojim ste još stripovima radili kao skriveni crtač ili asistent?

AT: Uradio sam dve nedelje *Ripa Kirbija*™, nedelju dana *Tajnog agenta X-9*, pa čak i nekoliko nedeljnih strana *Maglog Abnera* za Ala Kepa.

MK: U retrospektivi, da li je prikriveno crtanje bio dobar potez što se karijere tiče?

AT: Nikad nisam zažalio ni zbog jednog poteza u karijeri, ukoliko mi je on omogućavao da i dalje crtam.

MK: Čime je Foster najviše uticao na vas i na ostale fliglove [grupa crtača – među kojima i Tores, Frenk Frazeta, Roj Krenkel i drugi – koji su saradivali sa Alom Vilijamsonom na različitim stripovima]? Kako su oni gledali i šta su govorili o njemu?

AT: *Princ Valijant*® Harolda Fostera vizuelno je najupečatljiviji i najlepše nacrtani strip svih vremena. Nema mu

ravnog. U našoj grupi on je bio izvor inspiracije, nešto u šta smo mogli da zuriemo i divimo se pre nego nešto što bismo oponašali. Mislim da Fosterov Tarzan možda ima mnogo veći uticaj na naš rad nego *Princ Valijant*®.

MK: U čemu sagledavate Fosterov uticaj na stripove i crtače stripova generalno?

AT: Teško je proceniti uticaj Harolda Fostera na svet crtanja stripa. Mišljenja o razmerama tog uticaja obično variraju. Zadovoljstvo je znati da je toliko njegovih dela dostupno publici, koja u njima uživa, i studentima umetnosti, da ih proučavaju i uče iz njih.

MK: Na kraju, šta biste voleli da kažete o Fosteru kao crtaču/pripovedaču i njegovom značaju za vas?

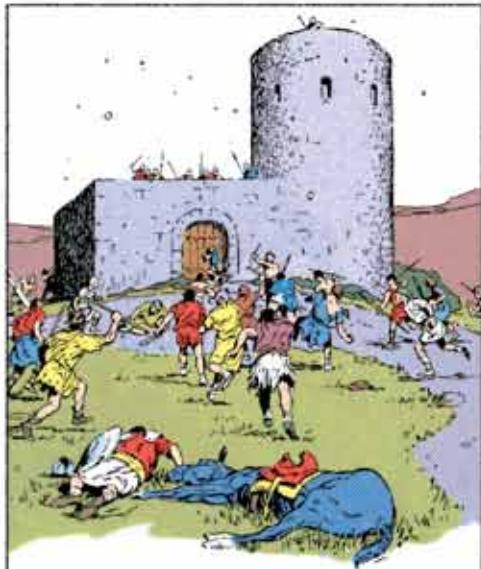
AT: *Princ Valijant*® će, po mom mišljenju, uvek biti najkvalitetniji strip. Veličanstveni crtež ne štedi detalje i neverovatno dobro dočarava raskoš i konflikte tog doba. Tekst, koji se pojavljuje u svakom kadru i sadrži i dijalog, briljantno je napisan i nadopunjuje crtež. Uvek se zapanjam kad to vidim.

Prince Valiant

IN THE DAYS OF KING ARTHUR
by HAL FOSTER

PRINC VALIJANT NASTAVLJA DA PRIPOVEDA O PUSTOLOVINI IZ VREMENA KADA JE TEK POSTAO SER GAVEJNOV ŠTITONOŠA.

„IZGUBILI SMO NEKOLIKO ORUŽNIKA PRE NEGO ŠTO SMO STIGLI DO SUMNJVIO BEZBEDNE KULE. BEZBEDNI JESMO BILI, ALI U KLOPCI.“

„ZA SVE VREME TOG METEŽA, LEDI ALISON JE OSTALA MIRNA: ‘ZAMAK MOG BUDUĆEG MUŽA MANJE JE OD SEDAM KILOMETARA OD AVDE. MOŽDA BI SIGNALNA VATRA PRIVUKLA PAŽNU NA NAŠE NEPRIKLE.“

„I TAKO SMO UPALILI VATRU I PREBACILI PREKO NJE NAWLAŽENE OGRTAČE DA BISMOS TSTVORILI STUB DIMA. SADA JE RULJA PROGNANIH DONELA STABLA DRVETA SA ZAREZIMA UMESTO STEPENICA I JURNULA NA BEDEM.“

„BILI SU POTPUNO NEUSTRAŠIVI, JER SMRT JE ZA NJIH BILA SAMO OLAKŠANJE OD BEDE U KOJOJ SU ŽIVELI. GAVEJN NIJE ZABORAVIO NA OBUKU SVOG ŠTITONOŠE: ‘NEMOJ SAMO DA SEKAŠ, POSAVETOVA ME JE, ‘ZABADAJ, REŽI, SECI UVIS, I NE PREKRIVAJ OCI ŠTIMON..’“

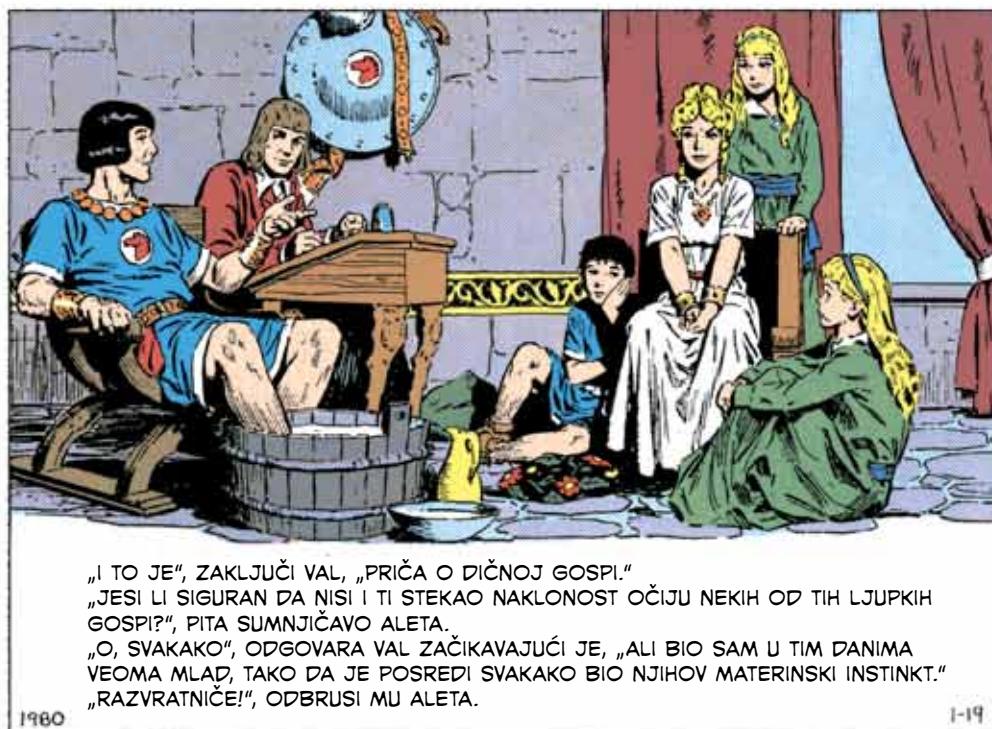
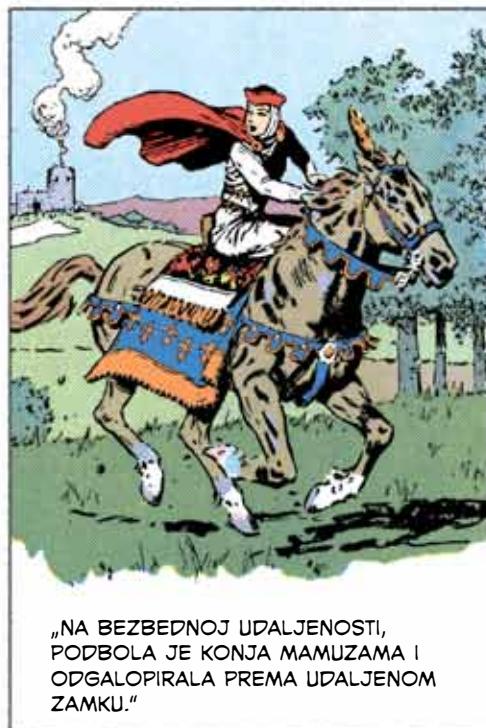
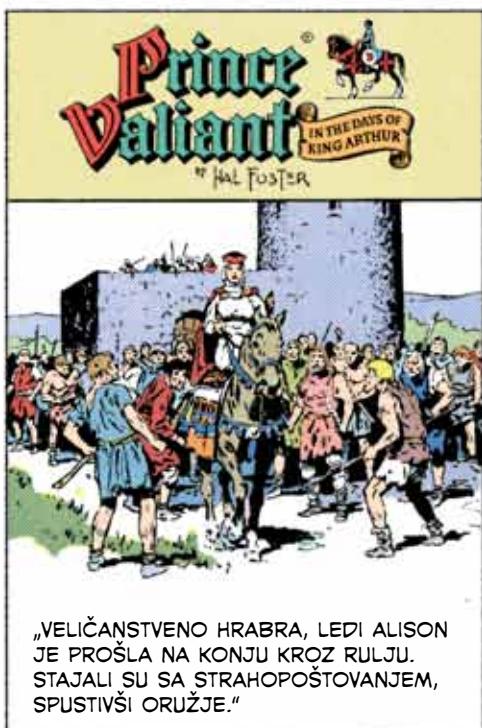

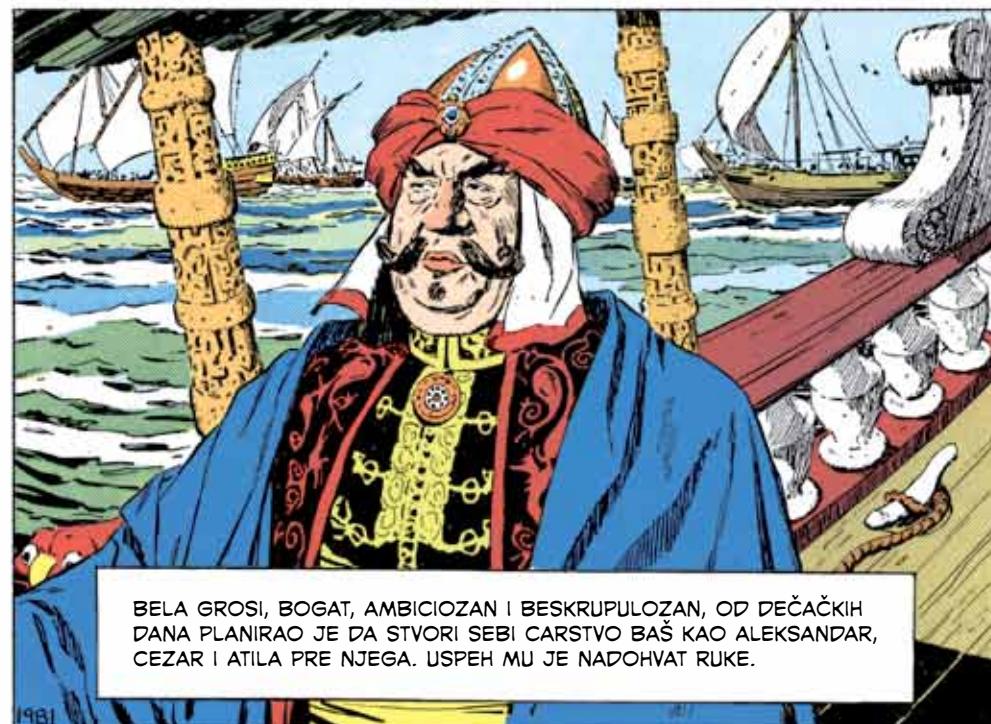
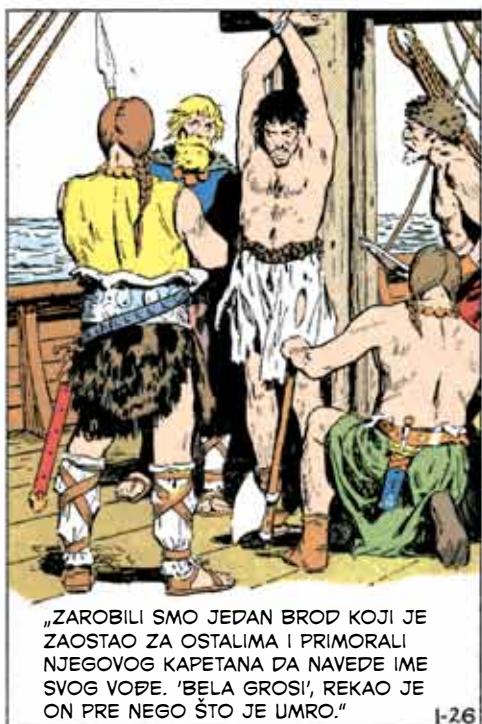
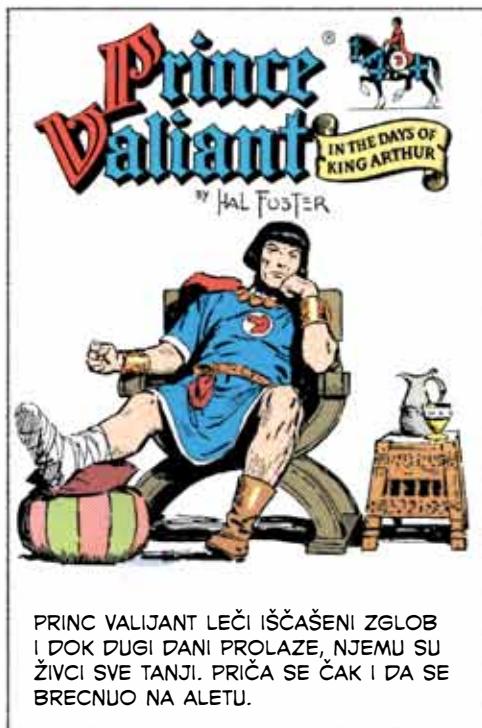
„NAPAD NA ZIDOVE JE POSUSTAO I MI SMO SPUSTILI POGLED... DONELI SU OGROMNO DEBLO KAKO BI GA UPOTREBILI KAO OVNA, A MI NISMO IMALI STRELCE DA IH U TOME SPREĆIMO! NITI JE BILO DOVOLJNO LJUDI DA BRANE I KAPIJU I BEDEM!“

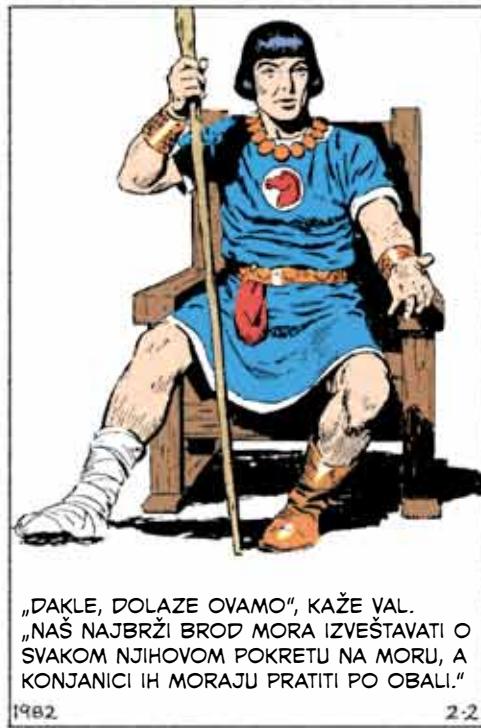
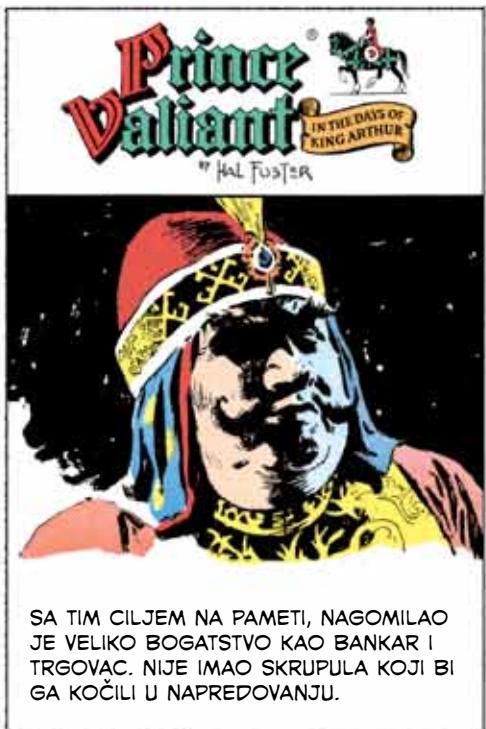

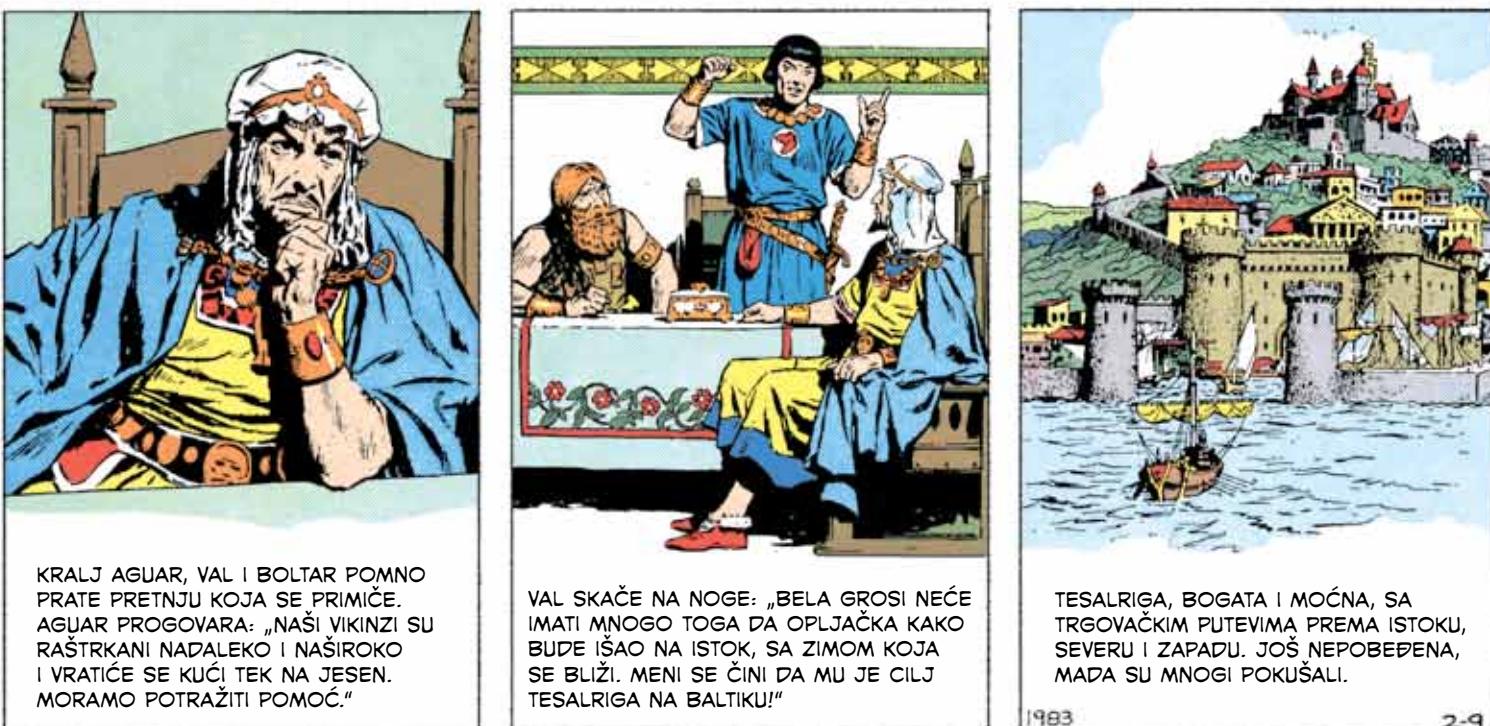
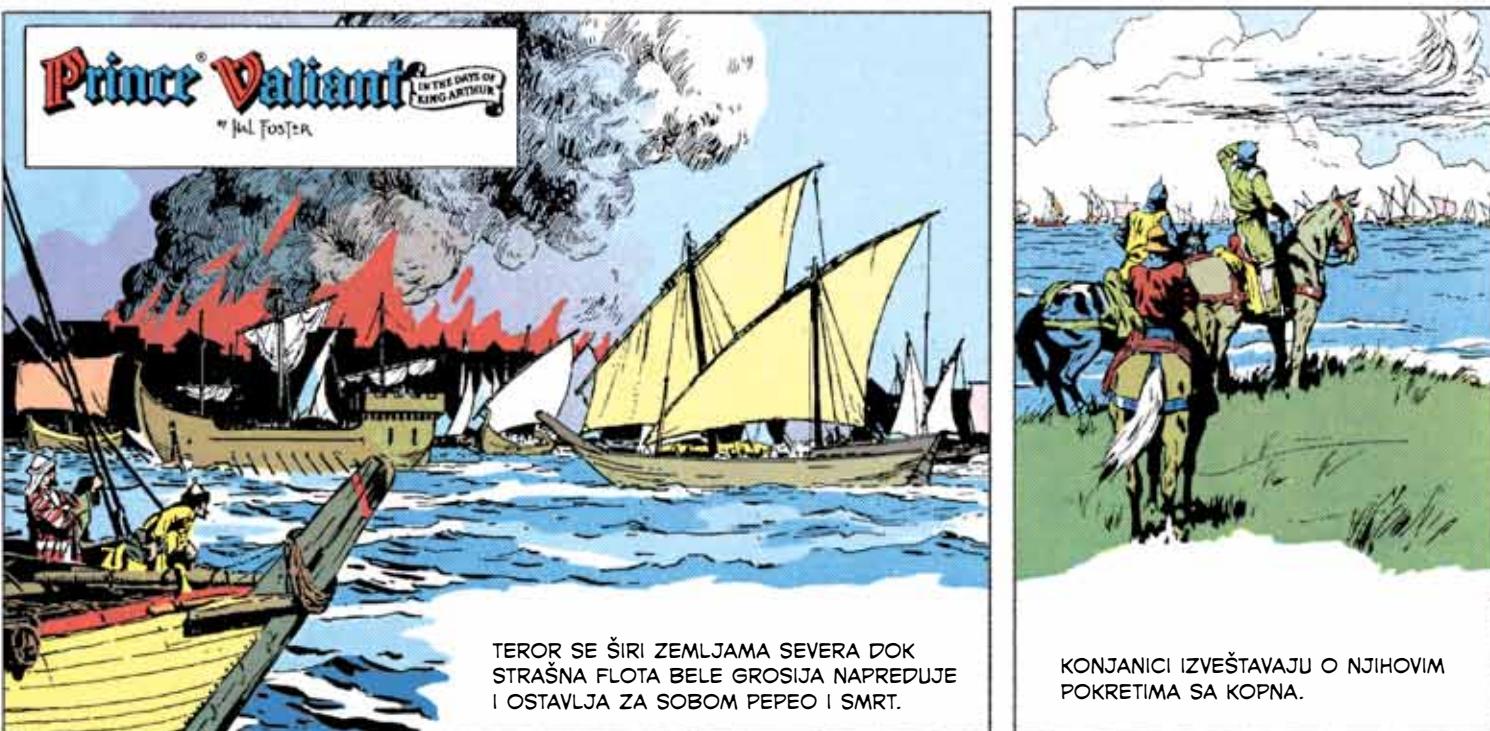
„JEDINA NADA BILA NAM JE, DA IZJURIMO I SEBI PROKRĆIMO PUT. NEKI OD NAS BI MOŽDA I PREŽIVELI.“

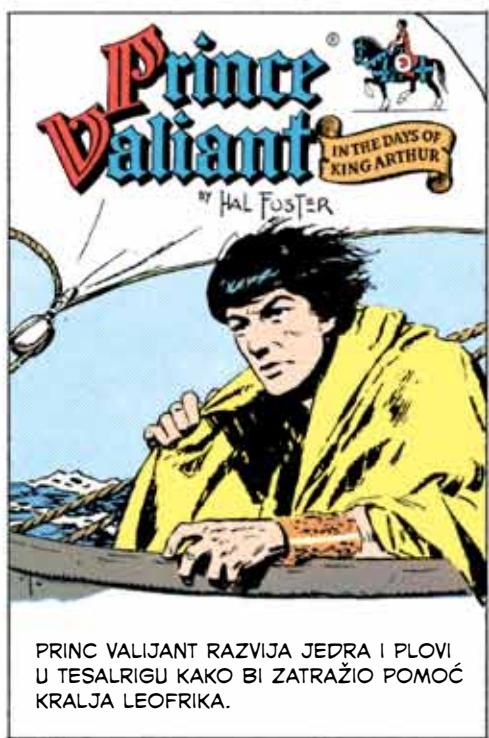

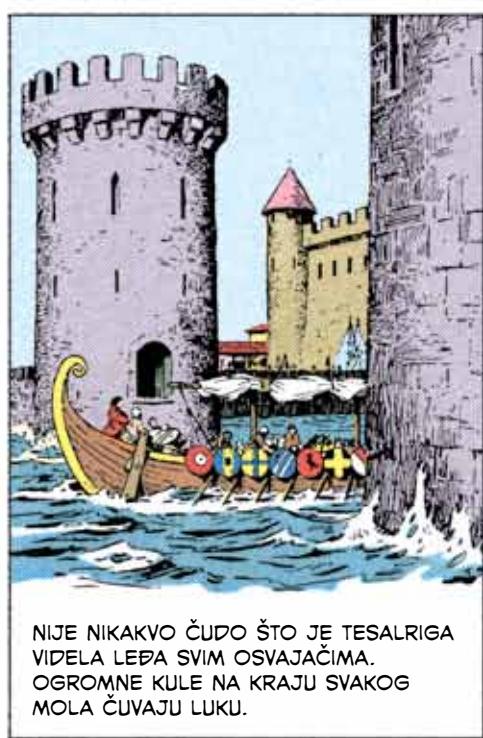

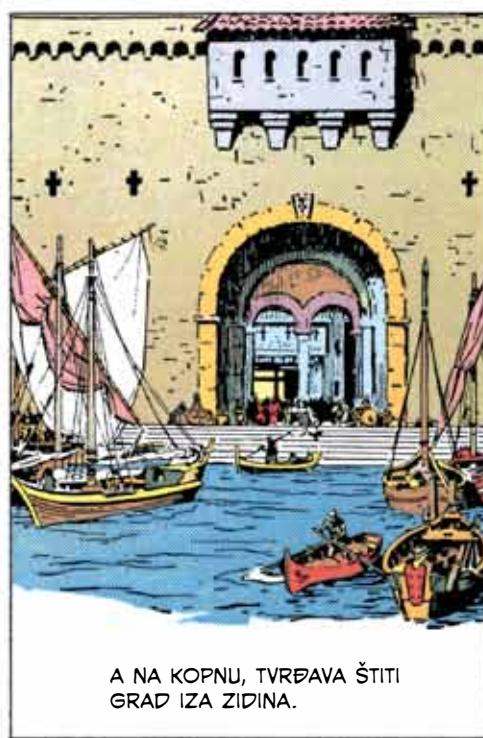

PRINC VALIJANT RAZVJIA JEDRA I PLOVI U TESALRIGU KAKO BI ZATRAŽIO POMOĆ KRALJA LEOFRIKA.

NIJE NIKAKVO ČUDO ŠTO JE TESALRIGA VIDEŁA LEĐA SVIM OSVAJAČIMA. OGROMNE KULE NA KRAJU SVAKOG MOLA ČUVAJU LUKU.

A NA KOPNU, TVRĐAVA ŠTITI GRAD IZA ZIDINA.

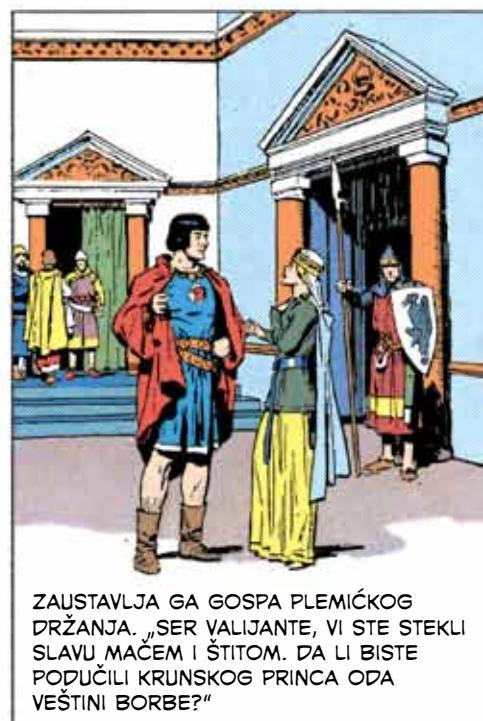
VAL NE TRAĆI VREME NA TO DA LEOFRIKU GOVORI O NADOLAZEĆOJ BELINOJ FLOTI. OGLAŠAVA SE TRUBA I ZA SAMO NEKOLIKO MINUTA OKUPLJAJU SE RATNI KAPETANI.

JEDAN SAT KASNIJE, PRIPREME ZA RAT SU U TOKU. LEOFRIK SE OKREĆE VALU: „POŠTO JE NAŠE OSTRVO MALO, A BOGATSTVO VELIKO, MNoge SU VOJSKOVOĐE POKUŠALE DA NAS OSVOJE. Svi SU PROPALI.“

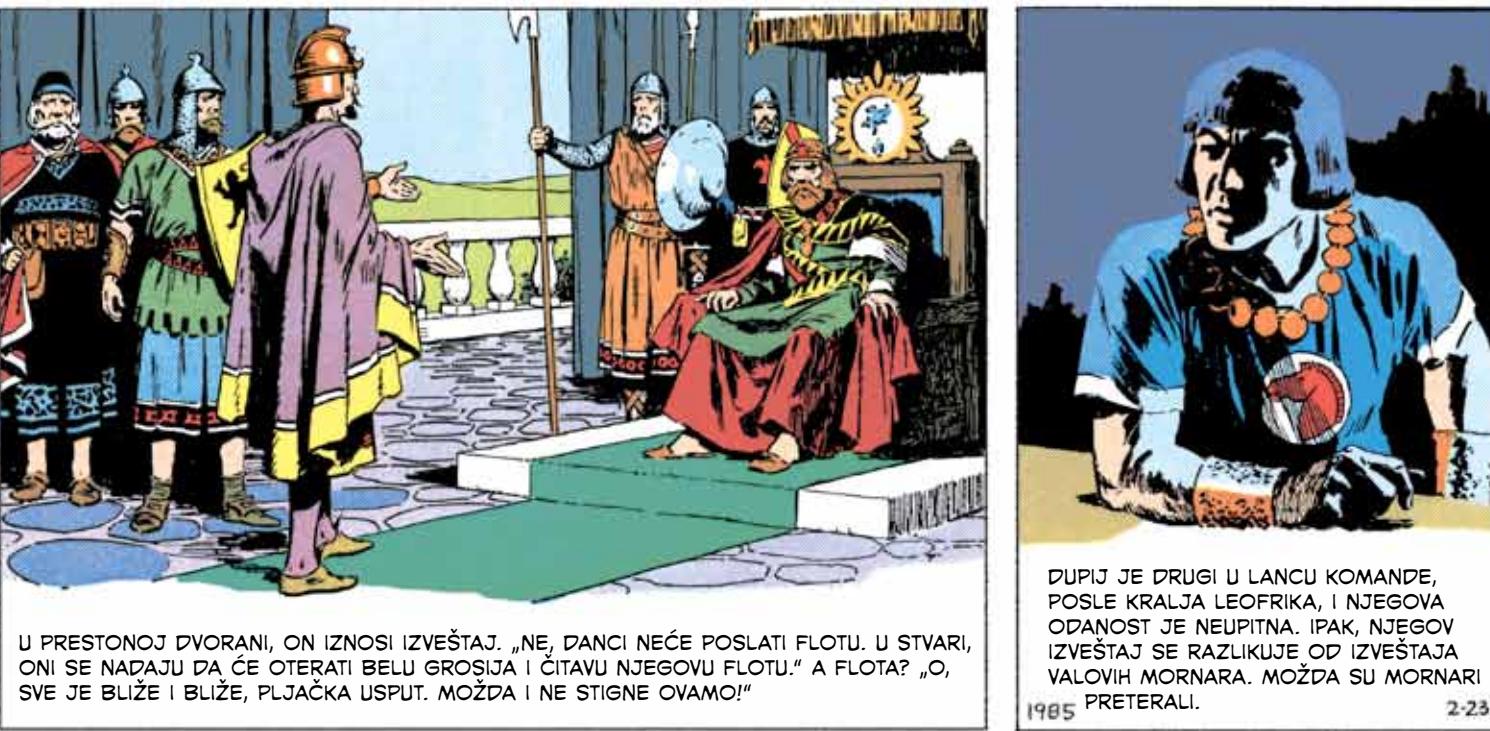
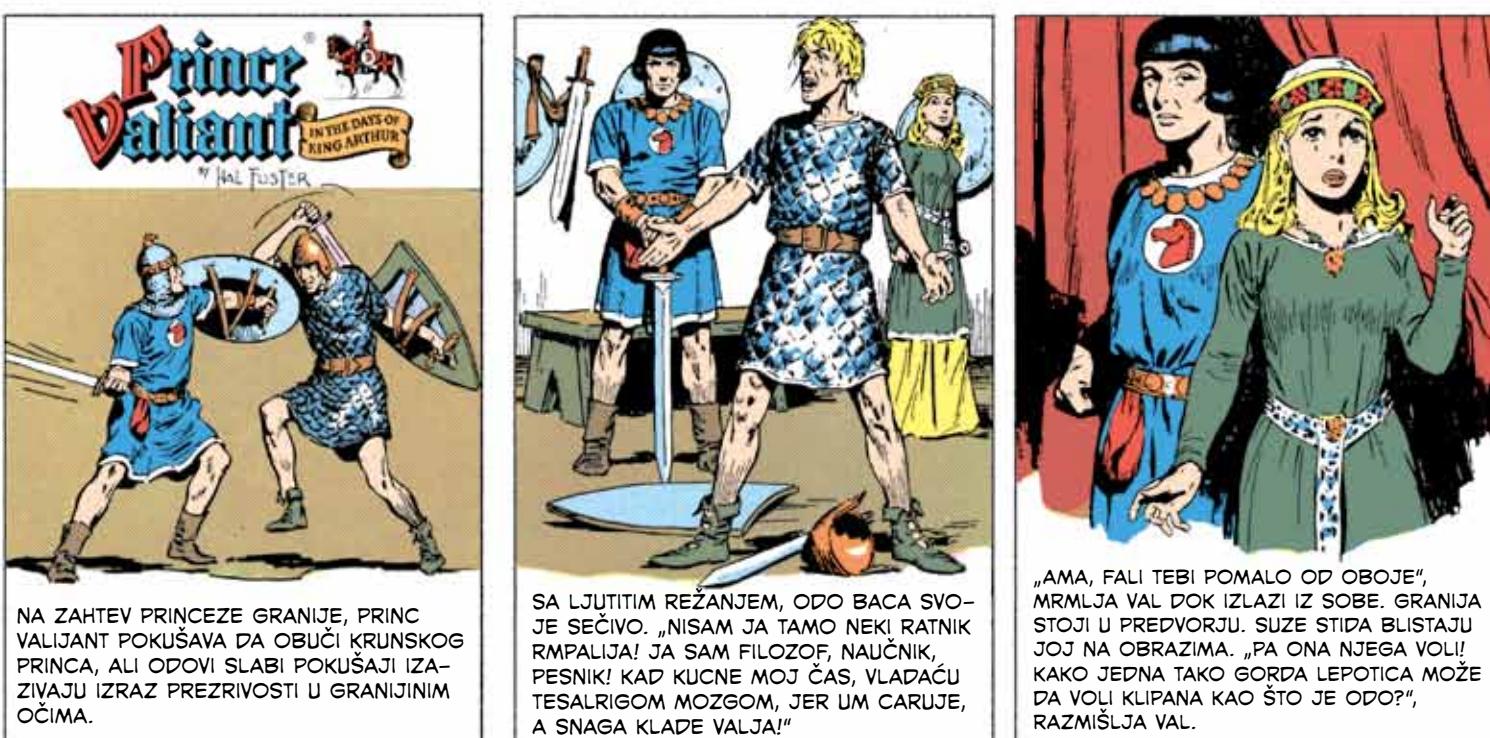
KRAJEM ĐANA, ODBRANA JE PRIPREMLJENA. NA TOM STENOVITOМ OSTRVU NE POSTOJI MESTO GDE BI BROD MOGAO DA PRISTANE OSIM LUKE, A KADA JE VELIKI LANAC PODIGNUT PREKO KANALA, TESALRIGA JE BEZBEDNA.

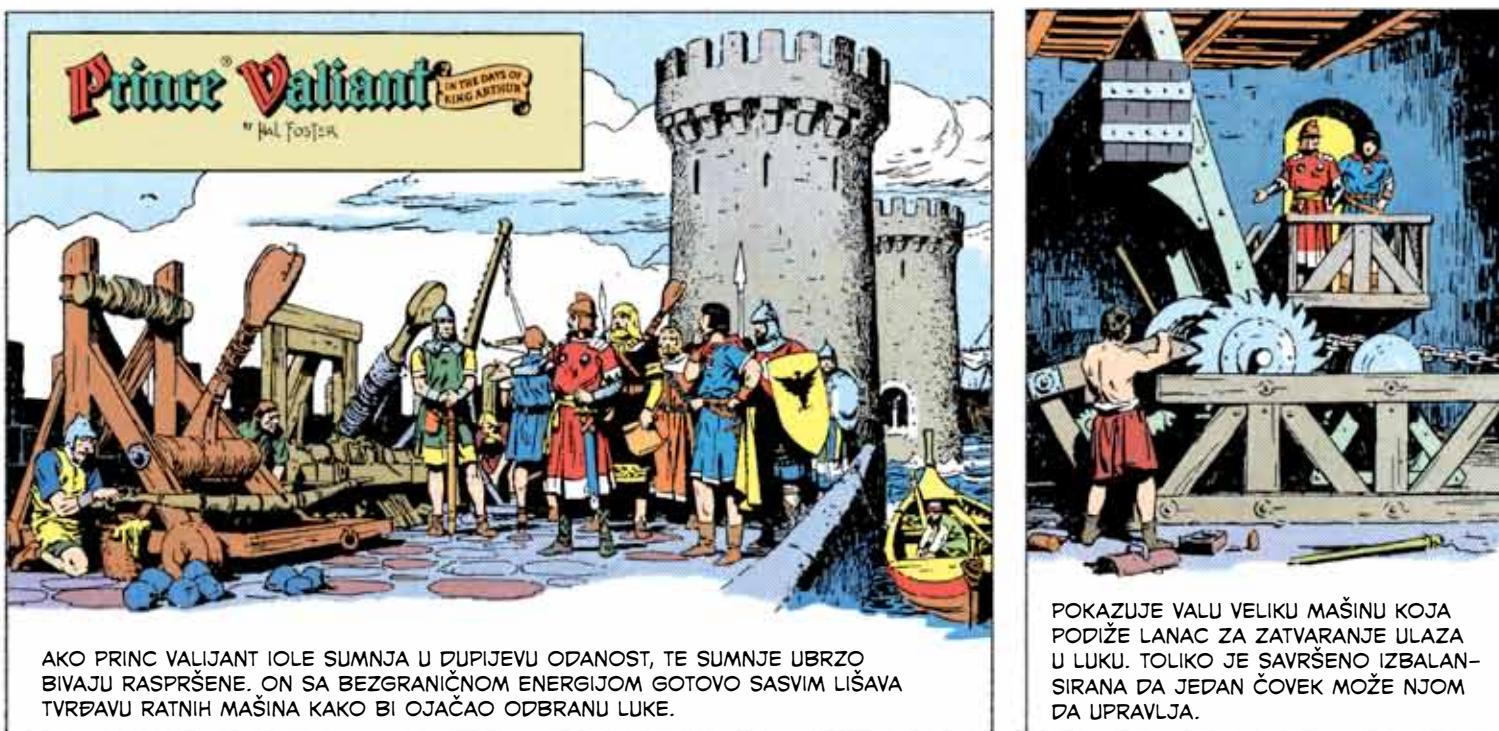

ZAUSTRALJA GA GOSPA PLEMIĆKOG DRŽANJA. „SER VALIJANTE, VI STE STEKLI SLAVU, MAČEM I ŠTITOM. DA LI BISTE PODUČILI KRUNSKOG PRINCA ODA VEŠTINI BORBE?“

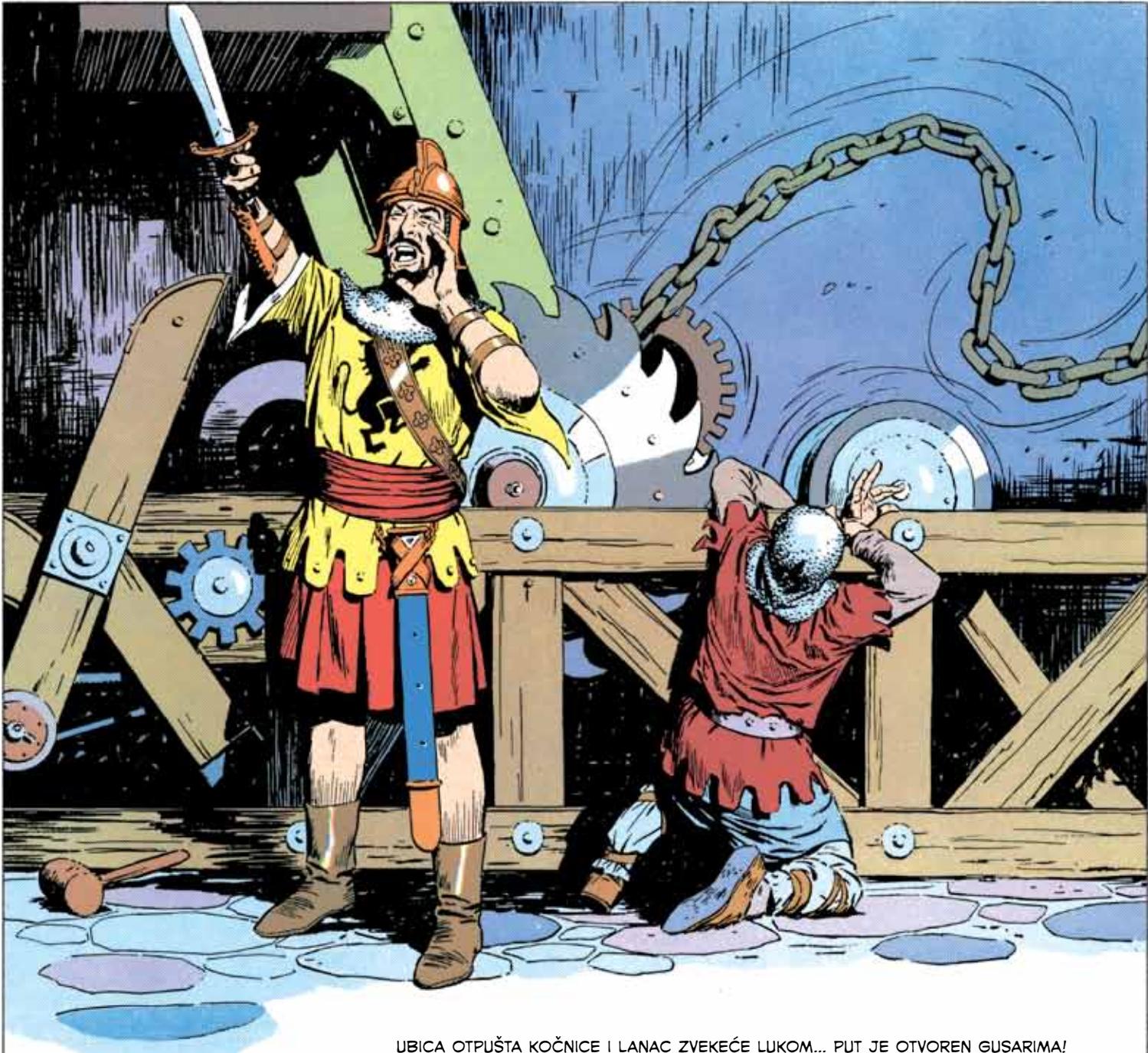

JEDAN POGLED NA ODA DOVOLJAN JE DA BUDE JASNO DA ON NIKADA NEĆE BITI RATNIK. MOĆNI KRALJ TESALRIGE IMA NESPOSOBNOГ NASLEDNIKA.

UBICA OTPUŠTA KOĆNICE I LANAC ZVEKEĆE LUKOM... PUT JE OTVOREN GUSARIMA! TADA SE ON OKREĆE I LICE MU JE OTKRIVENO: DUPIJ!
„IZDAJA!“, VIČE ON. „INŽENJER JE SPUSTIO LANAC!“

